

Vraja

Samoila

Nu-i greu deloc
Să intuiești
Că plaja-i plină
De schelete
Și nu mă mir
Că par firești
Pe un nisip
Cu irizații de safir.
Un mușchi
Gingaș,
Un sân
Te mișcă
Pentr-o secundă,
Dar gândul,
Hoț-hapsân,
Spre goluri
Se afundă.
Că sunt
Atât de multe oase,
În cimitir
Ca și pe plajă,
Nu mă-ndoiesc,
Dar ce foloase
Ne aduc,
Doar simpla vraja?